

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

**Quid Thascius Caecilius Cyprianus de corpore eiusque
cultu iudicaverit**

Göcking, Cornelia

[ca. 1935]

Caput tertium: De balnis

[urn:nbn:at:at-ubi:2-2252](#)

Caput tertium:

De balnis.

Romani cotidie corpora lavare solebant quo tempore christianorum religio in imperio eorum divulgari coepit est. Non solum nulla fere domus divitum civium sine balneo erat, sed etiam omnis fere urbs laudis cupida magnifica huius generis aedificia ingenti sumptu emstruxerat, in quibus quilibet modo mercede data,¹⁾ modo gratis corpus abluere poterat. Tabulae regionum Constantino imperatore (mort. anno p.Chr.n.323) confectae iam 856 thermas enumerant²⁾. De luxuria vero quae in his balneis ostendebatur, nonnihil e Senecae epistula ad Lucilium cognoscimus, in qua idem balneum in villa Scipionis Africani sine sumptu exstructum laudibus effert³⁾.

1) Juv. sat.6: "quadrante lavari." 2) cfr Pauly-Wissowa R.E. II.2 p.2747 s.v. Bad. 3) Seneca ep.86.3. (ed.O. Henze, vol.III. p. 331/9): „vidi villam extractam.... balneolum angustum, tenebricosum ex consuetudine antiqua: non videbatur maioribus nostris caldum nisi obscurum... ac nunc quis est, qui sic lavari sustineat? pauper sibi videtur ac sordidus, nisi parietes magnis et pretiosis orbibus refulserunt, nisi Alexandrina marmora Numidicis crustis distinta sunt, nisi illis undique operosa et in picturae modum variata circumlitio praefexitur, nisi vitro absconditur camera, nisi Thascius lapis quondam rarum in aliquo spectaculum templo piscinas nostras circumdedidit, in quas multa sudatione corpora exsaniata demittimus, nisi aquam argentea epitonia fuderunt... quid cum ad balnea libertinorum pervenero? quantum statuarum, quantum columnarum est nihil sustinentium sed in ornamentum positarum impensae causae! quantum aquarum per gradus cum fragore labentium! eo deliciarum pervenimus, ut nisi gemmas calcare nolimus ...".

E qua tanta luxuria apparebat Romanos balneis minus ad munditiam valetudinemque tuendam quam ad voluptatem libidinemque captandam usos esse. Quia de causa mirum non est, quod patres ecclesiastici frequentationi balnearum intercesserunt. Quamquam Christianis munditiae vel valetudinis infirmitatis causa balneis uti licebat,¹⁾ tamen oblectationis causa balneas frequentare iis criminis erat. Erant quidem qui ardore religionis adducti corpora torquerent et a balneis quoque abstinerent²⁾, sed etiam his balnearum beneficium, si morbo laborabant, concedebatur.

Carthagine, cum in terra satis calida et arida sita esset, incolis necesse erat balneis uti. Et permagnus ibi erat horum aedificiorum numerus³⁾, testibus Tertulliano, Cypriano aliis. Tertullianus ipse, homo asperritimae indolis, se cotidie corpus lavare dicit.⁴⁾ In libro "De corona" memoriae tradit Christianos post baptismum septem dies a balneis abstinere,⁵⁾ unde concludas Christianos alio tempore iisdem balneis atque cives idololatras usos, etiam thermas publicas adire solitos esse,⁶⁾ quas homines divites ob earum magnificentiam balneis privatis praeferebant.

Post hoc tamquam prooemium ad inceptum redeo. Cyprianus, episcopus Carthaginiensis, balneas ad munditiam corporis servandas magni aestimavit. Quod ut confirmem unum locum ex epistulis affero. Ut martyres,

1) cfr. Joh. Zellinger: Bad und Bäder in der altchristl. Kirche. p.8. 2) Praecipue monachi, qui in terris in orientem versis vivebant; deinde *vērisis/vivebant*, Montanistae et Manichaei a balneis abstinebant.

3) Tertul. De idolol. VIII. (Reif. p.37) monet fabros christianos templa simulacraque Dei ficti rarissime aedificari; "domus vero et praetoria et balnea et insulae quantae?" 4) Postquam autem ad Montani doctrinam se vertit, Tertullianus se a balneis abstinet tempore "xerophagiарum". 5) Deo cor. III. (Oehler, p. 126) 6) Tertul. Apolog. 42. "non sine balneis vestris cohabitamus in hoc saeculo." (Oehler, p. 136)

qui vitam in metallis miserrimam trahunt, consoletur, promittit iis pro certo membra sorum nunc sine balneis sordida, in vita, qua post mortem fruantur, nitida fore, atque iam nunc membrorum loco eorum animos a Deo ablui affirmat.¹⁾

Quo loco Cyprianus, quamquam moleste fert, quod Christiani balneis egent, tamen a balneis abstinere partem esse verae paenitentiae censem. Itaque paenitentia commotum eum non putat "qui ex primo criminis die lavacra cottidie celebrat."²⁾ Immo vero Davide exemplo usus, qui quamquam innocentia excellebat, tamen, ut Dei gratiam sibi rursus conciliaret, "in sacco atque cinere" volutabatur,³⁾ ei obicit. Quo magis peccatorem decet "solo adhaerere cineri, in cilicio et sordibus voluntari."⁴⁾

1) Ep. 76. 2. p.830/2. Munditiam neglectam castigationem duram esse intellegi potest ex litteris quoque confessorum Romanorum ad Cyprianum datis. (ep.31.8.p.564/6)

Tertullianus ipse docet in opusculo "De ieunibus adversus psychicos" Christianos quantum potuerint curavisse, ne fideles capti ex sordibus laborarent. (De ieun.XII.Reif. p.290). 2) De lapsis XXX.p.259/4 . 3) De lapsis XXXI.p.260/11.

4) De lapsis XXXV. p.262/23. A. Judaeis Christiani cinerem paenitentiae maerorisque signum receperunt. - Sed etiam in aliis religionibus terra cinisque iam antiquitus magni erant momenti. Mauritius A. Canney (Hastings Encyclopaedia of Religion and Ethics II. p.112 s.v. ashes) ostendit ignem, aquam, cinerem in lustrationis ritibus inter se permutari posse. cfr. Dictionnaire d'archéologie chrétienne et de liturgie, publié pr.F.Cabrol, Paris 1910. Tome II. 2^{me}partie p.3037 s.v. Cendres.

Qua de re idem sentit Cyprianus atque omnis ecclesia suae aetatis, quamquam haec paenitentiae disciplina praescripta non erat. Quisquis enim huic mori non obsequebatur, indignationem fidelium commovebat, ut e Cypriani¹⁾ verbis elucet. Accedit quod Tertullianus quoque in libro "De paenitentia"²⁾ rem in ludibrium vertat, cum scribit: " Quid si praeter pudorem, quem potiorem putant, etiam incommoda corporis reformident, quod illatos, quod sordulentos...oportet deversari...? Num ergo in coccino et Tyrio pro delictis supplicare nos condecet? Cedo acum crinibus distinguendis et pulverem dentibus elimandis et bisulcum aliqua ferri vel aeris unguibus repastinandis...Praeterea exquirito balneas laetiores, hortulani maritimive secessus adiicito ad sumptum, conquirito ~~alij~~^{alij} altilium enormem saginam, defaecato senectutem vini; cumque quis interrogarit, cur animae largiaris: "deliqui, dico, in deum, et periclitor in aeternum perire; itaque nunc pendeo et maceror et excrucior, ut deum reconciliem mihi, quem, delinquendo laesi." (De paenit.XI. ed. F. Preuschen p.16/14). Nonnulla similia in libris Hispani illius Paciani inveniuntur, qui et ipse negat paenitentiam cum balnearum usu coniungi posse.³⁾

Ut doceat, quantopere displiceat Deo vitium contumaciae, Cyprianus exempla poenarum affert, quibus omnipotens Deus eos olim affecit, qui, postquam a cultu divinae religionis se averterunt, tamen a balneis non abstinebant. Nam "exempla sunt omnium tormenta paucorum."⁴⁾

1) De lapsis XXX. p.259/4 . 2) De paenit.XI.

3) Paraenesis ad poenit.X. (Migne: Patrologiae curs. comp. Ser.lat. XIII. 1087): "quid dicitis poenitentes? Ubi est vestra carnis interitus? An quod in ipsa poenitentia laudiores semper inceditis, convivio farti, balneis expoliti, veste compositi?"

4) De lapsis XXIII. p. 254/15.

Commemorat ergo lapsam illam, quae vera religione dimissa continuo balneas adiit. "Hoc enim crimi eius", inquit, "et malis deerat, ut et ad balnea statim pergeret, quae lavacri vitalis gratiam perdidisset"¹⁾ et quae illico punita ab immundo spiritu correpta est, ut paulo post animam mitteret.²⁾

De balneis mixtis.

Cives christianos et idololatras eisdem balneis usos esse supra commemoravimus, et hoc loco addimus eos interdum iisdem libidinibus se dedidisse. Qua de causa sancti patres iustas querelas protulerunt de balneis; et Cyprianus quoque queri cogitur, quod virgines christianaee ad balneis promiscuas adeant et hoc modo "infames earum ac

1) De lapsis XXIV. p. 254/19. 2) Hoc loco minime prætereundum existimo veteres scriptores christianos saepe mentionem facere delictorum incommordorumque quae in balneis accidisse tradunt, velut Theodoretus a Cyro, qui in libro qui "Historia sacra" inscribitur (ed.L.Parmentier: Die ältesten christlichen Schriftstellen, vol.XIX.Lipsiae 1911 p.266) cap.IV.26.6. memoriae tradit imperatoris Valentis (364-78) servum balneatorem (*τοῦ Βαλενίου δειπτεύεντος ἐρυθρέαν*) derisisse Aphraatem, cum a balneis abstineret; qua de causa balneis pro domino paratis servum in aquam fervefactam incidisse et ambustum esse.- Deus, cum hac in narratione puniat irrisorem in balneis, in balneis etiam homines sanctos ab iis qui eos insecuri, tueri scit, ut legimus in libro de Passione Sanctae Caeciliae (cuius scriptor sane quidem auctor locuples non est).cfr. H.Quentin (Dict. d'archéol. chrét. et de liturgie, II.2. s.v. "Cécile Ste" p.2717.) - Nonnulla alia huius generis testimonia collecta sunt a Johanne Zellinger: Bad und Bäder in d.altchristl. Kirche. p. 32.

detestabiles fabulas¹⁾ moveant, quibus virginitatis dignitas laedebatur.²⁾

Ut apud Graecos feminarum lavationes antiquitus a viris separatae fuerunt, ita apud Romanos quoque usque ad finem liberae rei publicae balneae communes virorum et feminarum non inveniuntur. Aedificia igitur balnearium ita divisa sunt, ut viri et feminae separatis balneis utantur. In oppidulis autem, ubi feminae suas non habent thermas, ad horas constitutas lavatum veniunt.³⁾ Plinius primus fere balnearum mixtarum mentionem facit.⁴⁾ Eos autem qui ad ea adeunt, infamia flagrare docet Quintilianus, cuius verba proferre placet: "Est signum adulterae lavari cum viris."⁵⁾

Sed balnearum promiscuarum consuetudo adeo increbrescit, ut ab imperatoribus, qui morum censores fuerunt, ut ab Hadriano (117-138), M. Aurelio (161-180), Alexandro Severo (222-235) viri a feminis disiuncti lavari iubeantur. Qua in re parum proficiunt. Ipsi enim sacrorum antistites christiani, id quod supra diximus, fideles ne hunc tam turpem morem sequantur, monere debent. - Ac Cyprianus virginibus, quae promiscuis balneis utuntur, criminis dat, quod libidinem virorum corporibus suis nudis aspectis excitent, et quod ipsae corpora sua Deo dicata

-
- 1) De hab, virg.XX.p.201/15. 2) Concilium quoque Laudicenum Can.XXX.morem hunc perditissimum carpit et Christianos vifare iubet verbis qui secuntur: "Quod non oportet cum qui est sacratus, vel clericus, vel exercitator in balneo cum mulieribus lavari, neque omnem penitus Christianum vel laicum. Haec est enim apud prima gentes condemnatio. (Migne P.l. 67.168.A; Codex canonum ecclesiast.) 3) Velut in hac quaestione "Metallum Vipascense" mulieres sole orto usque ad septimam horam, viros ab hora octava usque ad noctis secundam lavari iubet. e.g. H.Dumaine(Dict. d'archéologie chrét. et de lit.par Cabrol-Leclercq Paris 1925 vol II. p.72 s.v. "bains." 4) C.Plin.Sec.Nat.hist.XXXIII. 153: "Videret haec Fabricius et stratas argento mulierum balneas...cum viris lavantium." 5) M.Fab.Quint.instit. orat.V. 9.14.

ignominia onerent.¹⁾

Ad tantam morum corruptionem plurimum contulit palaestra Graeca in usum Romanorum recepta, Accedit illud de quo Ioannes Zellinger sibi perspexisse videtur: "dass diese christlichen Südländerinnen durch eine gewisse antike Naivität ethisch entlastet werden."²⁾ Homines antiquitatis hominibus nostrae aetatis simpliciores erant in corporibus nudis videndis, quorum effigies arte factae omnibus locis videre consueverant. Cyprianus ipse virgines causas quasdam quibus se purgent, proferentes facit. "Viderit, inquis, qua illuc mente quis veniat, mihi tantum reficiendi corpusculi cura est et lavandi." Sed eas refutat his verbis: "Non te purgat ista defensio nec lasciviae et petulantiae crimen excusat, sordidat lavatio ista, non abluit. nec emundat membra, sed maculat."³⁾ Similem sententiam profert, cum interpretatur Luc.XI.40. Unde elucet satis esse hominibus mentem a peccatis purgare ut etiam mundi sint cute ac corpore.⁴⁾

In dialogo, quem modo memoravimus, Cyprianus dicere pergit: "In pudice tu neminem conspicis? ipsa conspiceris in pudice, oculos tuos turpi oblectatione non polluis? sed dum oblectas alios, ipsa pollueris."⁵⁾ Non minis igitur sois, sed maxime verbis ad persuadendum aptis virgines

1) De hab.virg.XIX.p200/23. 2) J oh.Zellinger: Bad und Bäder in d.altchristl.Kirche p.38. 3) De hab.virg.XIX.p201/3. Qua cum sententia conferantur ea quae dicit Hieronymus (+ 420) balnearum adversarius ille acerrimus: "Nitens cutis sordidum ostentat animum" (ep.117.6. rec.J.Hæilberg 1912. p.429/17.) Non idem sentit ignotus quidam Christianus quarti saeculi, qui dicit: "Bonum est autem et paritati conveniens, etiam corpus aqua diluere... Ubi autem ista, quae deforis est purificatio carnis negligitur, certum est ibi neque de purificatione mentis ac munditia coridis curam geri. Ita ergo fit, ut is quidem qui intrinsecus mundus est, mundetur sine dubio et extrinsecus". (Migne, P.Gr.I.1353 BD)
 4) De opere et elem. II.p.374/14. 5) De hab.virg.XIX.p. 201/6.

balneis promiscuis uti prohibere studet. Ut Clemens Alexandrinus Cyprianus virgines simul cum veste pudorem ponere censem.¹⁾ Balnearum autem beneficium, si virgines in comitatu mulierum corpora lavant, haud gravate concedit?²⁾

De balneis symbolum significantibus.

Quam iuste Cyprianus aliique symbolo balnearum pro baptismate utantur, e nominis vi elucet; nam verbum Graecum a quo nomen ductum est baptismatis, id est *βαπτίζων* valet "mergere".

Cypriani aetate in Africa usitatum erat demergendo sacris Christianis initiare. Illa igitur pars balnearum, cui erat nomen piscinae vel baptisterio, quae tanta aquarum copia abundabat, ut facultatem natandi praeverberet, in sanctae religionis baptisterium versa est.

Quo quidem tempore Cyprianus controversiam cum haereticis de baptismo habebat, saepe illo symbolo in epistulis libellisque utebatur. Hic nunquam nomen balnearum, sed lavacri invenitur.

Baptisma imprimis est "lavacrum regenerationis"³⁾, quo homines, postquam lauti sunt, novae accipiunt vitae vires.⁴⁾ Qua de causa a Cypriano baptisma lavacrum quoque vitale⁵⁾ vocatur. Et cum "lavacrum carnale", ut eius verbis utar, munditiae causa comprobet, de baptismate laetatur, quod lavacrum animam "ab omni faece contagionis antiquae"

1) Clemens Alex. Paedag. III.5 (ed.O. Stählin, Lpz. 1905: Die griech. christl. Schriftsteller vol. XII. p.255): „κοινὰ δὲ ζρέψεται οὐραῖσιν ἄγονος καὶ γυναικὶ τῷ βαλνεῖσιν, καὶ τεῦθεν ἐπὶ τὴν ἀκρασίαν οὐραῖσιν... εἰδὲ καρδιῶντας ζει τῷ χιτῶνι καὶ τὴν εἰδῶν γεινεσθεντὸν βούλοντας καλέσι, ζηνονται δ' ὄμοιος ἐλύγουνται κακοί."

Qua sententia in memoriam revocantur haec verba Herodoti I.8.:

„Ζει δὲ χιτῶνι συνεκδύεται καὶ τὴν εἰδῶν γυνήν."

Quae dicta profert Theodoreetus (Graec. affect. curat. IX.) adversarius Platonis sententiae (De republ. IV.457):

„οὐραῖσιν δῆ τοῖς τοῦρ γυναικῶν γυναιξίν, ἐπειδεσ πρετὴν ζητὶ εἰατίσιν ἀγεισούνται."

cfr. C. Weymann: Zu den Vitae S. Melaniae iunioris. (Hist.

Jahrb. d. Görresgesellsch. XXIX. 1908, p. 589). 2) De hab. virg. XXI. 202/4. 3) Ep. 74.5 p. 803/16; Ep. 74.6. p. 804/5.

4) Ad Donat. III. p. 5/5. 5) Ep. 73.3 p. 780/18.

purget.¹⁾ Etiam Iudeos baptismatis lavacro solo, quo sanguinem Christi ab ipsis haustum ex animis abluerent, sacris Christianis initiari posse affirmat.²⁾ Verum si quis se extra ecclesiam in haereticorum lavacro mundari posse putat, is discrepat a sententia Cypriani; nam haereticorum baptisma "sordidam et profanam tinctionem" esse contendit.³⁾ quae peccata pristina non modo non deleat, sed novis et maioribus delictis animam cumulet;⁴⁾ quicumque igitur "ab adultera...aqua" ad veram religionem veniant, ablueret
esse aqua veritatis.⁵⁾ Nihil vero interesse utrum, qui baptizentur, aqua salutari "loti" sint an "perfusi" tantum, ostendit discipulo cuidam nomine Magno, quippe cum baptismatis lavacro delicta non "carnalis lavacri" modo abluantur, ubi "et aphronitris et ceteris quoque adiumentis et solio et piscina" opus sit.⁶⁾ Immo eandem vim inesse aspersioni ipsi aquae sanctae atque lavacro.⁷⁾

Cyprianus autem signo balnearum alio quoque modo utitur: Christus, cum moreretur ad horam nonam, sanguine suo peccata nostra ex animis abluit.⁸⁾ Martyres quoque sanguine effuso delictis purgantur. Unum vero peccatum haereticus ne sanguine quidem abluerere potest, id est peccatum eorum, qui doctrinis falsis in ecclesia discordiam excitant.⁹⁾

Praeterea Cyprianus symbolum balnearum ad lacrimas, paenitentiae testes, notandas saepe exhibet. Carthaginensem quandam ad vanam religionem lapsam lacrimis oculos ablueret iubet, quae antea lineamenta oculorum pulvere nigro depinxit.¹⁰⁾ Atque asperge vituperat sacerdotes, qui prava

1) De hab.virg. II.p.188/13. 2) Testim.liber I.24 p.59/1.

3) Ep.71.1. p.772/7. 4) Ep.73.21. p.795/4; Ep.69.16.p.765/13; Ep.72.1. p.775/10. 5) Ep.73.1. p.779/8. 6) Ep.69.12.p.761/1. Veteres iam adiumentis validioribus, quibus in balneis cutem purgarent, usi sunt, velut cinere lixivio, Cimolia terra, aliis, quae servi balneatores venditaverunt. Saponem quoque ex Galeni temporibus ad corpora purganda exhibuerunt.

(cfr.Jul.Jüthner: Körerkultur im Altertum, p.27.)

7) Ep.69.12.p.762/3. 8) De dom.orat.34.p.292/19, 9) De cath. eccl.unit. 14.p.222/8. 10) De lapsis 30.p.259/18.

misericordia permoti lapsos, qui vocantur, lacrimis gravia vulnera animorum abluere prohibeant.¹⁾

Restat, ut dicamus Cyprianum alias quoque balneas misericordia Dei hominibus ad delicta abluenda datas commemorare, beneficia dico in fratres collata.²⁾

Haec Cyprianus de balneis dicit, et locis allatis apparet eum sana mente de hoc instituto iudicasse.

1) Ep. 59.13. p.680/20; Ep 43.5. p. 594/16.

2) De opere et elem. l.p.373/16. Sancti patres cantharos, quos vocant, ante aedes sacras positos cum pauperibus, qui et ipsi ante portas stabant ut stipem a Christiani in templum introeuntibus peterent, comparant, velut S. Chrysostomus Christianos docet ante precationem non manus solas aqua sed maxime animas benignitate abluere. (In illud Pauli 2.Cor.4.13. hom.III.ll. Migne P.gr.51/300). Eadem fere dicta sunt in libro qui "De eleemosyna" inscribitur, cuius auctor ignotus est: "σι καὶ τοῦτο δύο μαρτυρεῖσιν εἰσὶ ὅποι τῶν τυλῶν τῆς ἐκκλησίας μή τοῦτο οὐδέτο, εἰν γένει μάρτυρες τὰς χεῖρας, καὶ μή τις ἡχεῖσι τοῦ τέμνετος, εἰν γένει αποστολήσις τὴν φυγὴν οὐν." (migne P.gr. 60.710). cfr. Ioh. Zellinger: Bad und Bäder . p.104 sq.)